

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars IV] - St. Blasien 36

Rusconi, Bernhard

[Südschwarzwald, St. Blasien u.a.], [2. Hälfte 18. Jh.]

Exzerpte und Notizen zu den Kaiserurkunden St. Blasiens

[urn:nbn:de:bsz:31-46582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46582)

Georg. Christian. Joannis Mogunt. Aer. Vol. 1. L. 1. Cap. 29. n. 3.

Cum vero et ejus generis Cancellarij plures essent, coepit maxima cum dignitate primas tenere unus, isque aut summus, primus, et magnus Cancellarius, aut Archicancellarius nuncupari.

Ibid. in not. ad n. 5. ex Herman. Conring. de republ. German. L. X. § VIII. p. 342.

Et vero, cum olim in germania propemodum apud solos clericos doctrina aliquo refidere creditum sit, omnisque parte apud nos eruditio monachorum claustris fuerit inclusa, mirum non est, si Archicancellarij officium atque dignitas sacerdotibus et Theologici studij peritis potissimum commendata legantur. Observat vero plerumque illi rerum Imperij veterum, dum vivebat, indagator, vir doctrina ac nobilitate Eximius, Bernhardus a Mallinshrot, commentariolo de Archicancellarijs Imperij, primum S. Cunibertum, Coloniensem Episcopum saeculo post C. N. VII. Archicancellarij titulo esse uoum; ex quo tempore variis nomine isthoc fuisse gavisos, nec ad sedem aliquam priuatiuam, ut ita loquamur, istam dignitatem esse delatam, nisi demum sub Othone I. sub quo sedes Moguntina honorata fuerit perpetuo isto Archicancellariatus iure et honore.

L'uniq. Spic. Eccl. Part. II. pag. 488. Dipl. Othonis I. de a. 972

Hildibaldus Episcopus et Cancell. vice Widigini Archic. recognoui.

Mabilton Anal. Tom III. pag. 68. n. 65.

Cum obiit hoc anno (971) accidit G. Cal. Nov: Cujus G. --- successit in eius locum Notgerus seu Notkernus --- quod eius laudibus merito adscribitur. Folcuinus laubicensis Abbas quod in initio statim ejus Episcopatus alterationem, quod inter Alerium Veronensem Episcopum ipsam Folcuinam Abbatem ac monachos intercedebat amice composuit. nam ---

i. Joana XIV qui solam caput a. 972. Otto II. ad 83 petijt Notk. V. Mabil: T. II. p. 68.

Ibid. pag. 566. n. 77.

Item Imperator Verona cum episc. hoc anno, abbas. Blasij in Arcinia silva a Beato Regimberto noviter exstructam, privilegio decoravit. Situm est hoc monasterium in loco diocesis Basiliensis ad amnem Albam, unde Celalaba nomen antiquitus habuit. Auctorem habet Regimbertum, qui a beato vocal praesens fragmentum diplomatis Othoniani, e Basiliensis ecclesia historia desumptum. De eo haec scribit Chronographus saonius ad an. 962. Regimbertus Dei servus obiit. Ille construxit Abbatiam sancti Blasij in Suevia. Forte hic non alius fuerit a Gumberto monacho, de quo haec habent breues annales Einsidensis ad an. 929. Gumbertus monachus efficitur, et in penultimo Kalendario. III. Kal. Octo. Lambertus presbyter effectus est. Sicut qui ejus monasterij originem ad annum 940. referunt. Monasterium conditum tradunt per quosdam Eremitas; qui, communi inter se auxilioris vite proposito, ab hominum consortio se noti, procal in usam adiculam concessisse dicuntur. Ipsi narant Basileos auctores, ubi animus curis liber, praeter Deum, nullum spiraret nihil, labore manuum vite mortali frugalem victum suppeditante. Sic sancti Benedicti florens institutum amplachi visum est. Erat tum in illis partibus strenuus miles Regimbertus, Baro, ut vocant, Seldenburgensis, Othoni Chago ab arcans consilij, et in bellis factis socius, cui in quodam conflictu manus actra truncata fuerat. Huic sanctiorem militiam amittere placuit, et in praedictorum solitariorum communi societate. Nec vacuis accessit manibus, sed suas facultates exstructas in honorem sancti Blasij monasterio contulit, quod auctore perficit, et quidem in sigre ac locuples, ac novis post incendium aedificijs recondi iustauratum.

Ex R. P. Charquardi Herrogott General. Diplom. In not. ad Dipl.
CXCIX ad ann. 1125.

Celebris controversia erat inter Ecclesiam Basileensem, et S. Blasii monasterium
de libera advocati electione, quae per integrum seculum agitata, tandem
haec charta Henrici Imp. dirempta fuit. Dum res componebatur, inter
Adelbertus comes de Habebun, advocatus Churensis monasterij, de quo in superiore
notis. Charta in hac charta Ottoniana diploma, non dubie a S. Blasii
monachis tunc temporis coram productum: idud autem a Primo Ottone Imperatore
fore datum fuisse, perperam asseritur; nam subscriptum est ab Hildebaldo
cellario vice Willigisi Archicancellarij. Quis vero nesciat, Willigisum non fuisse
sub Secundo Ottone Imp. primum Archicancellarij munere functum esse? Per
de fide hujus diplomatis alias, cum de originibus monasterij S. Blasii agemus.
Interca sufficiat hic annotare, quidnam Henrico quidnam Henrico, vel potius
epus Cancellario, errandi occasionem praebuerit. Legitur nempe in dicto diploma
Ottoniano scriptum: signum Domini Ottonis Magni et Inrichisprini Imperatoris
Augusti. Quodque Otto I. Antonomastice Magnus fit dictus, nota praeterca Chrono-
logica in autographo fuerint alterata, ac in vicem anni DCCCC LXXXIII. substitui-
tus annus DCCCC LXIII, nunc pro seculo XII. inscitia facile inest in hac
rari chartam, ut diploma illud Ottoni Primo tribueretur. Charta porro ista
rari bonae est nota est, magnique habenda. C. C.

Kloster auf dem Schwarzwald, Gertraud Elb, das Jabou a. 1148. In
Grafen v. Eberstein, imbleis Gertraud geb. gestift.

D. Blasius, das Jabou die Jungfrauen v. Eberstein am 11. Christi
1084. gestiftet, ist aber anno 1013. in Caltawirp augspaugen
worden von Jaguendo dem Fürstlichen, wie ist in einem alten
geschribenen Buch gefunden und die Jesuab gründlicher Bericht
worden, das D. Blasius sich augspaugen worden, durch Angers Otton
den ersten. Ja war ein Jungfrau v. Eberstein, die Eberstein
sich selbst mit Angers, und aber auf eine Zeit ein König sein saud Karl
Kaiser er sich den der welt, nach sich in das Eberstein saud an der Elb, also
sind die Kloster von dem Fürstlichen wasser Albis genannt, das die
Kloster her zuerst in der ersten Tafel die Albinstroub. zu gab auf
den Eberstein die mitter geist, und ad sein saub, und Eberstein
ein Fortis privilegium von Angers Otton, anno 963. mit Angers
saud Karl geist, geben zu Dietrich von. Ist ein wunderbarlich
also gestiftet. Jarney ist solch privilegium confirmiert durch die
nachkommen der Angers, wie sie bestätigen worden, durch Eberstein
zu 1. anno 1447. Eberstein den 4. anno 1063. in der Stadt Basel,
Eberstein den 3. anno 1126. für Jungfrauen, Malto v. Eberstein und
Eberstein v. Eberstein Jabou diese Kloster übergeben. Eberstein und Eber-
stein.

340

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly a ledger or account book. The text is arranged in several columns and rows, with some lines appearing to be headings or section markers. The ink is very light and the paper is aged and stained.]

1° Te monitum volo

Joa. Mabillon in de Monnis s. Blarii
in Heruynia agit seculo v. f. 315. Da
silea sacra de Othonis Diploma citat
et de nota Chronologica dubitat.

Habe ex autographo, qd in archivio
suo. p. Bergius Lib. H. n. 1.

In nomine sancte et indi-
vinae Trinitatis Otho divina dis-

pensante clementia Imperator A.

qualiter nos cetera in sylva Swarts-

waldt a Beato Regenbergo Hara-

mita noviter constructa Deo et s. B-

lario cum locis circumjacentibus, et

terminatione eorum etc. Finis.

~~Hiloboldus~~ Episcopus et Cancellarius

vice Willigisi Archiepiscopi

notari Dada Non. Feb. Anno

Incarnationis DcccLXI

Regni vero Othonis XXVII. Inj-

ure II. Indivisione VI. Actum

Seliciter Verona. Amen.

~~Henrici II Diploma 1042~~

~~Henrici IV Diploma 1065~~

super terminorum fines, libertate
et jura cetera s. Blarii.

In nomine s. etc. Qualiter nos

cetera in sylva Schwarzwaldt a Beato

Regenbergo constructa, ab Othone

Imperatore Deo et s. Blario cum locis

circumjacentibus et terminatione eorum

in proprium tradita etc. Anno

Henrici Regis s. IV. Regis XII. Regni

vero IX. Actum Barileo.

Autograph. à sub. Lib. H. n. 3.

aliud eiusdem Diploma diversorum

jurium dedit Masburi a. Inc. 1065

regni sui XV.

Altonis Diploma
moniti volo
Andon u de Monna
eruyria agit
para in Altonis Diploma
rola chronologica
a ex supradicto
in nomine
a Trinitatis
ante clemencia
ur nos cetera
l Reale Regeneris
a ronder consuetudo
no uen lois
uisione coru
abbatis
vna
Data Non. Fe
a Incarnacionis D
qui uis Altonis XXVI
te II. Indulione VI.
ludis Verona.
Henrici II Diploma
Henrici II Diploma
heritoru fones
ua cetera Altoni
romme l. est
sylua Schwarz
berdo consuetudo
aloue Deo et Altoni
acenditius et
pprie hadite
i. Regis W. Regi
X. Altoni Basilea
graph. i. sub. l. d.
uente Diploma
adit Masburi
i sui XV.

^{confirmatus}
Lotharii Diploma. 1126.
quo monio. Alarii Loui
huciu tradidit.
Qualiter Harwirus et Wilberdus
et Conradus p manu ducis Welsonis
Loui. qui vulgariter dicitur ep, Oth-
sinhusen ad Monium Alarii, qd e
in nigra sylua in pprietate tradiderunt.
Data Argentine M CXXVI.
qd ipse a Conrado II. r. r. a. M C L II
confirmatu

15
90

579

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting on the right page]

